

L'ORÉAL-க்குப் பிறகு நூலகம்

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 11

L'Oréal அனுபவத்திலிருந்து நான் ஒன்றைப் புரிந்துகொண்டேன்: நான் ஒரு Gillette வார்ப்புக்குள் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தேன், அது உண்மையான சந்தையைப் போன்றது அல்ல — ஒரு நிறுவனச் சூழலுக்கு வெளியே எப்போதாவது நான் நின்றால், உலகை எதிர்கொள்ள முற்றிலும் தயாரில்லாதவனாக இருப்பேன்.

என் தந்தை அழைத்து மதிய உணவுக்கு அழைத்தார் — வீட்டில் அல்ல, வெளியே சந்திப்போம், வேலை சம்பந்தமானதுபோல; உண்மையில் நாங்கள் எங்கள் மிகச் சிறந்த நேரத்தை ஒன்றாகக் கழித்துக்கொண்டிருந்தோம், தந்தையும் மகனும் மீண்டும் ஒருவரையொருவர் கண்டுகொண்டோம். அவரை இழந்து ஏங்குகிறேன்.

இந்தத் தொழில்முறை அனுபவத்துக்குப் பிறகு நான் எப்படி உணர்கிறேன் என்று அறிய அவர் ஆர்வமாக இருந்தார் — அவருக்கு விவரங்களோ நுணுக்கங்களோ தேவையில்லை, அவர் எப்போதும் அடக்கமான மனிதர், அவர் ஒருபோதும் கேட்டதில்லை, கேட்டுக்கொண்டு புன்னகைப்பார், அவ்வளவுதான்.

நான் படிக்க விரும்புவதாக அவரிடம் சொல்லியிருந்தேன் — பள்ளி அல்லது பல்கலைக்கழகம் மூலம் அல்ல, ஒரு நூலகத்துக்குள் சென்று, நாஸ்தோறும், புத்தகங்கள் என்ன சொல்கின்றன என்று ஆராய்வதன் மூலம்.

அவர் அதில் மகிழ்ந்து சொன்னார்: பண்பாடு அனுபவத்திலிருந்து மட்டும் வருவதில்லை — வரலாறு எப்போதும் திரும்ப நிகழ்கிறது என்பதை நினைவில் வை, அதே சுழற்சிகள் மீண்டும் மீண்டும், அதை ஒருமுறை படித்து அது எப்படி இயங்குகிறது என்று புரிந்துகொண்டால் போதும்.

சில வார்த்தைகள், நாடகத்தனம் இல்லை — அதுவும் இன்று நான் யார் என்பதன் ஒரு பகுதி. கேலியை நான் என் தாயிடமிருந்து பெற்றேன், உண்மையில் அது என் தாய்வழித் தாத்தாவிடமிருந்து வந்த ஒரு குணம்.

ஆனால் நான் யாருடன் பேசுகிறேனோ அவருக்கு ஏற்ப என் மொழியை எப்போதும் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது, ஏனென்றால் சிக்கலான ஒரு சொல் பெரும்பாலும் பண்பாட்டைக் காட்டுவதே இல்லை — தான் என்ன கண்ணாடியைப் பேசுகிறோம் என்றே தெரியாத ஒரு அறிவிலி முட்டாளைப் போல அது உன்னைக் காட்டுகிறது, அவ்வளவுதான்.

Milan-க்குச் சென்று ஒரு Kaiser நிர்வாகப் பயிற்சி வகுப்பில் சேரலாம் என்று நினைத்தேன், ஆனால் அவர்கள் 3,760,000 லிரா கேட்டார்கள், பாடத்திட்டத்தை முழுவதும் படித்த பிறகு அந்த முதலீடு தகுந்தது என்று எனக்கு நம்பிக்கை வரவில்லை.

மற்றவர்களின் அறிவுக்கு எதிராக என்னைச் சோதித்துப் பார்க்க விரும்பினேன், செய்ய வேண்டியதைக் கண்டுபிடித்தேன்: ஒரு மெர்ச்சண்டைசர் பயிற்சி வகுப்பு, அங்கே நான் ஏற்கெனவே நடைமுறையில் செய்வதைக் கோட்பாட்டில் அடித்தளமிட்டுச் செம்மைப்படுத்தி மேம்படுத்த முடியும்.

வாரத்துக்கு இருபது மணி நேர வகுப்புகளுக்கு 650,000 லிரா கட்டினேன் — ஆனால் அது எப்படி முடிந்தது என்று அடுத்த அத்தியாயத்தில் சொல்கிறேன்.

ஒரே ஓர் எண்ணம்: அப்போதே எனக்குள் ஏதோ ஒன்று சரியாக இயங்கவில்லை, அல்லது ஒருவேளை நன்றாகவே இயங்கிக்கொண்டிருந்தது என்று உணர்ந்தேன், ஆனால் அது என்ன என்று சொல்ல முடியவில்லை. பின்னாளில், எழுத்துதான் எல்லாவற்றையும் தெளிவாக்கியது.

இருப்பான் என்று யாரும் எதிர்பார்க்காத ஒருவனாக நான் இருந்தேன் — ஆனாலும், நான் யாரோ ஒருவனாக இருந்தேன்.

Ferdinando